

นักอธิษฐาน

“ข้าพเจ้ารักพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ทรงฟังเสียงและคำวิงวอนของข้าพเจ้า พระองค์เงี่ย
พระกรรณฟังข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะทูลพระองค์ตราบที่ข้าพเจ้ามีชีวิตรอยู่”

(สดด. 116:1-2)

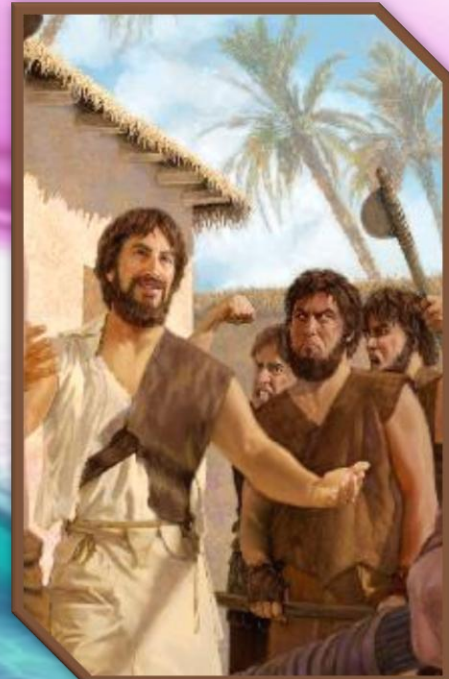
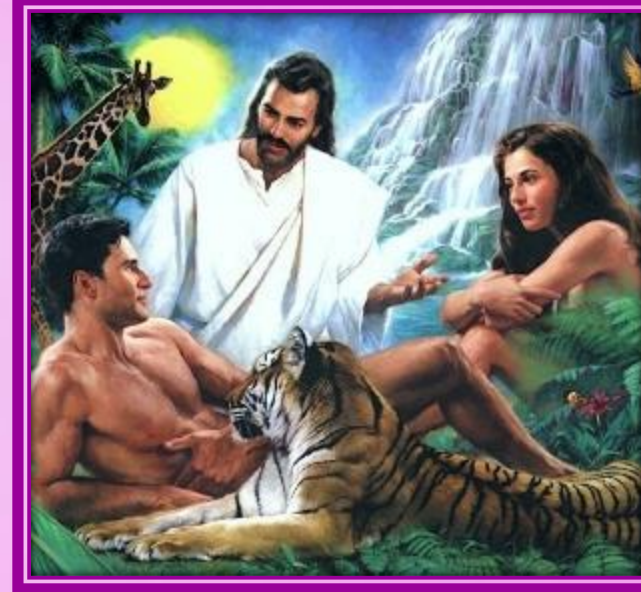

สิ่งมีชีวิตทั้งหลาย รวมทั้งมนุษยชาติ ถูกสร้างโดยพระเจ้าด้วยความสามารถในการสื่อสารระหว่างกัน และสื่อสารกับพระองค์

น่าเสียดายที่มนุษย์สูญเสียความสามารถในการสื่อสารโดยตรงกับพระเจ้าไปเมื่ออาดัมและเอวาทำบาป

แต่พระเจ้าทรงประทานของขวัญแก่เรา นั่นคือ “โทรศัพท์” ที่ช่วยให้เราสื่อสารกับพระองค์ต่อไปได้ นั่นคือ การอธิษฐาน

ดาเนียล เอโนค และโมเสส เป็นตัวอย่างของการใช้ของขวัญอันทรงพลังนี้

ดาเนียล:

- การอธิษฐานในยามประสบอันตราย
- การอธิษฐานด้วยท่าทางที่ถูกต้อง

เอโนค:

- ชีวิตแห่งการอธิษฐาน

โมเสส:

- การสนทนากับพระเจ้า
- การอธิษฐานวิงวอน

ความเพียร
อดทน

การอธิษฐานในยามที่อันตราย

“แล้วข้าพเจ้าก็หันหน้าไปหาพระเจ้าองค์เจ้านาย แสวงหาด้วยการอธิษฐานและการวิงวอน ทั้งด้วยการอดอาหาร และนุ่งห่มผ้ากระสอบและนั่งบนขี้เถ้า” (ดนล. 9:3)

เพราะความไว้วางใจในพระเจ้า ดาเนียลจึงได้รับสติปัญญา ความสามารถในการตีความความฝัน และปัญญา (ดาเนียล 1:8, 17, 20) เมื่อชีวิตของเขาและเพื่อนๆ ตกอยู่ในอันตราย เขาจึงหันไปหาพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน (ดาเนียล 2:17-23)

หลังจากใช้ชีวิตด้วยการอธิษฐาน ดาเนียลได้รับคุณลักษณะอะไรบ้าง (ดาเนียล 6:3-5)?

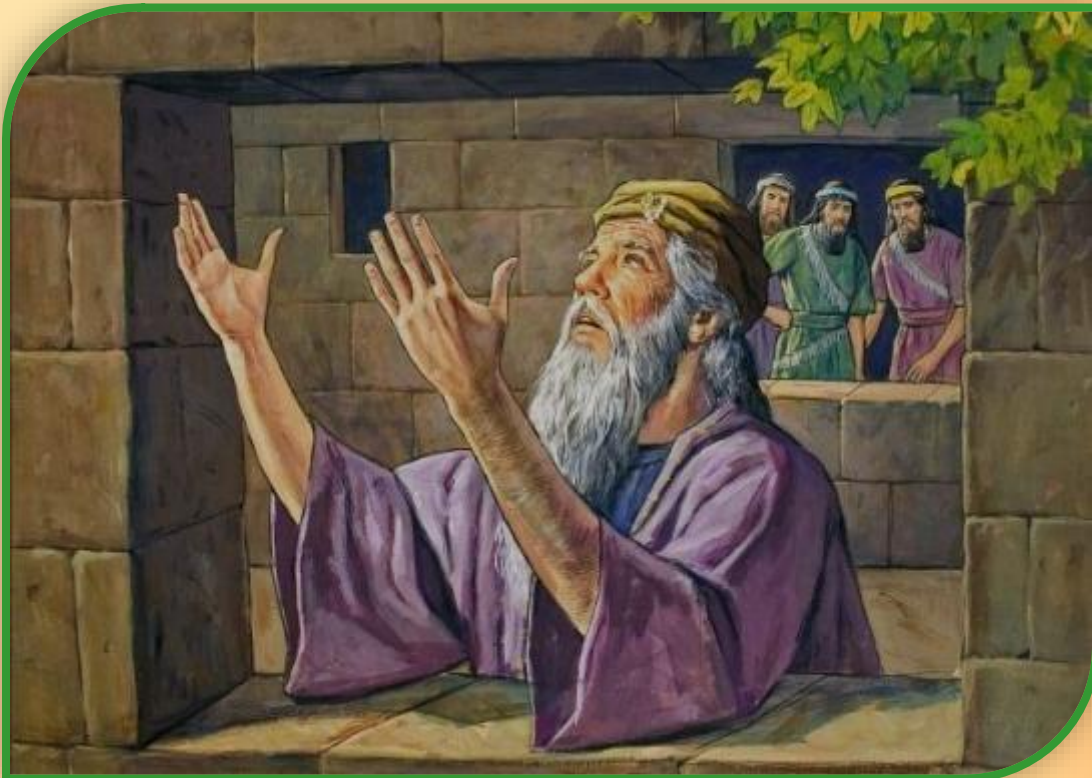
- ๑) สดชื่น
- ๒) แข็งแรง
- ๓) มีสติปัญญา
- ๔) มีความสามารถ
- ๕) มีความซื่อสัตย์
- ๖) มีความกล้าหาญ
- ๗) มีความซื่อสัตย์
- ๘) มีความซื่อสัตย์

อธิษฐานในยามที่อันตราย

“แล้วข้าพเจ้าก็หันหน้าไปหาพระเจ้าองค์เจ้านาย แสวงหาด้วยการอธิษฐานและการวิงวอน ทั้งด้วยการอดอาหาร และนุ่งห่มผ้ากระสอบและนั่งบนขี้
เถา” (ดนล. 9:3)

สวรรค์ทรงรับฟังคำอธิษฐานของดาเนียล (ดาเนียล 9:20-23;
10:12) ศัตรูจะทำร้ายเขาได้ก็ต่อเมื่อทำลายพันธนาการนี้เท่านั้น
(ดาเนียล 6:5-7)
เมื่อเผชิญกับภัยคุกคามถึงชีวิตครั้งใหม่นี้ ดาเนียลก็ยังคงรักษาการ
อธิษฐานของตนไว้ (ดาเนียล 6:10)

เขามีความ
สม่ำเสมอ อธิษฐาน
วันละสามครั้ง

เป็นสิ่งที่คาดเดาได้
คือเปิดหน้าต่างหัน
ไปทางเยรูซาเล็ม

เขามีธรรมเนียม
เฉพาะ คืออธิษฐาน
โดยคุกเข่า

เน้นที่การขอบคุณ
และการวิงวอน

การอธิษฐานด้วยท่าที่ถูกต้อง

“เมื่อดาเนียลทราบว่กษัตริย์ลงพระนามในหนังสือสำคัญนั้นแล้ว ท่านก็กลับบ้าน ซึ่งมีหน้าต่างห้องชั้นบนเปิดตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็คุกเข่าลงวันละ 3 ครั้ง อธิษฐานและขอบพระคุณพระเจ้าของท่านอย่างที่เคยทำเสมอ” (ดนล. 6:10)

การหลับตาช่วยให้เรามีสมาธิในการอธิษฐานมากขึ้น แต่ในบางสถานการณ์ก็เป็นไปไม่ได้ (เช่น ขณะเดิน ขณะขับรถ เป็นต้น)

สิ่งสำคัญคือ การอธิษฐานของเราต้องทำด้วยความเคารพที่พระเจ้าทรงสมควรได้รับ

เมื่อเราอธิษฐาน เราพูดกับพระเจ้าเหมือนกับว่าเรากำลังพูดคุยกับเพื่อน แต่พระเจ้าไม่เหมือนเรา พระองค์ทรงเป็นพระราชาแห่งจักรวาล

ด้วยเหตุนี้ ธรรมเนียมของดาเนียลคือการคุกเข่าต่อหน้าพระองค์เพื่ออธิษฐาน ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ปกครองสูงสุดของเขา

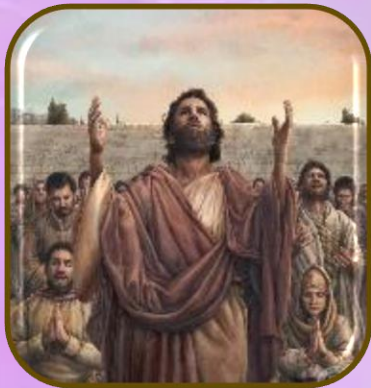
เนื่องจากเราสามารถอธิษฐานต่อพระเจ้าได้ในทุกสถานการณ์และทุกเวลา จึงไม่จำเป็นต้องไปที่จะต้องทำเช่นนั้น

อธิษฐานด้วยท่าที่ถูกต้อง

“เมื่อดาเนียลทราบว่ากษัตริย์ลงพระนามในหนังสือสำคัญนั้นแล้ว ท่านก็กลับบ้าน ซึ่งมีหน้าต่างห้องชั้นบนเปิดตรงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และท่านก็คุกเข่าลงวันละ 3 ครั้ง อธิษฐานและขอบพระคุณพระเจ้าของท่านอย่างที่เคยทำเสมอ” (ดนล. 6:10)

ในพระคัมภีร์ เราพบตัวอย่างของผู้คนที่อธิษฐานในรูปแบบต่างๆ ตามสถานการณ์เฉพาะของแต่ละคน

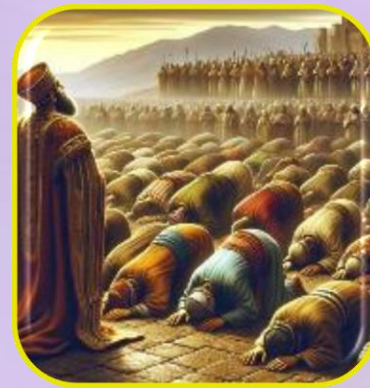
เยโฮชาฟัท
อธิษฐานขณะยืน
อยู่ต่อหน้า
ประชาชน (2
พงศาวดาร
20:5)

ดาวิดนั่งต่อหน้า
พระเจ้าเพื่อ
ขอบพระคุณ
(2 ซามูเอล
7:18)

โซโลมอนอธิษฐาน
ขณะคุกเข่าและยก
มือขึ้น
(1 พงศกษัตริย์
8:54)

ประชาชนก้มลง
อธิษฐานที่พื้น
(เนหะมีย์ 8:6)

ดาวิดอธิษฐานขณะ
นอนราบอยู่บนเตียง
(1 พงศกษัตริย์
1:47)

เนหะมีย์ยืนและ
อธิษฐานเจีบบๆ ต่อ
หน้ากษัตริย์
(เนหะมีย์ 2:1-4)

ไม่ว่าเราจะมีจุดยืนอย่างไร พระคัมภีร์กระตุ้นให้เราอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อน (1 เธสะโลนิกา 5:17) อย่างเพียรพยายาม (โคโลสี 4:2) และอย่างสม่ำเสมอ (โรม 12:12)

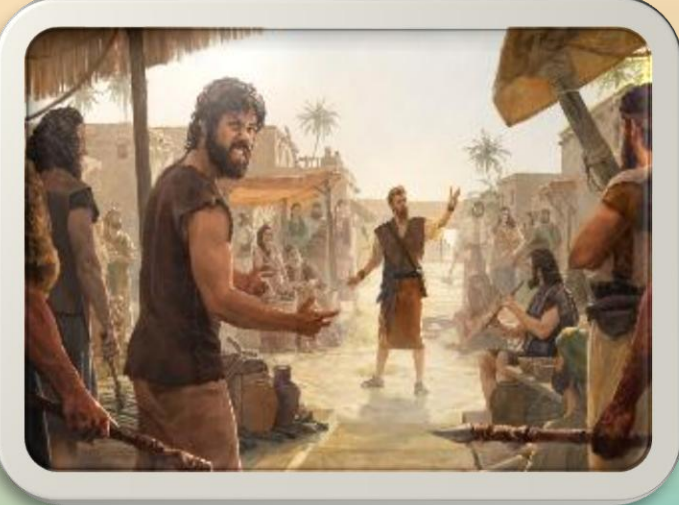
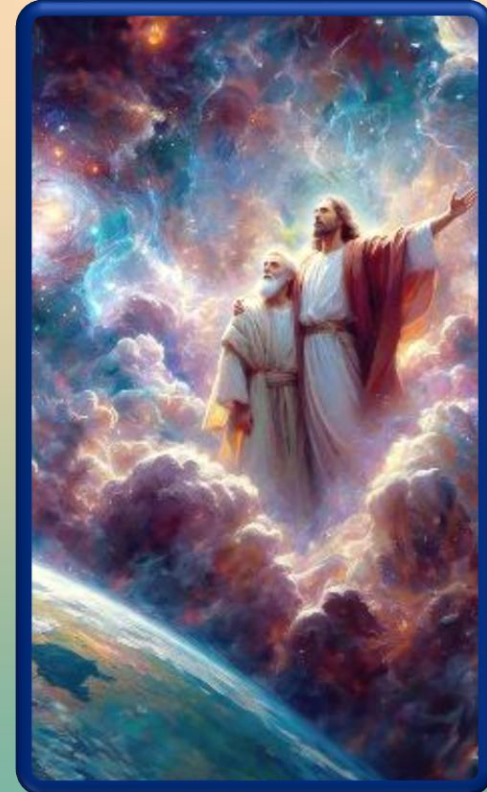
เอโนค

ชีวิตแห่งการอธิษฐาน

“เอโนคนำเนินกับพระเจ้าแล้วก็หายไปเพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป”

(ปฐมก. 5:24)

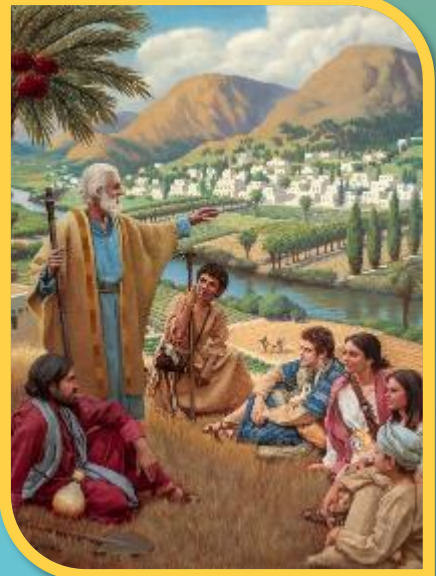
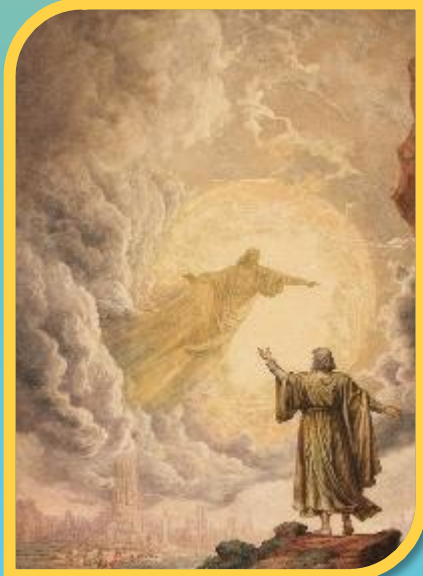
เอโนคมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาที่ยากลำบาก เมื่อความชั่วร้ายของมนุษย์ยุคก่อนน้ำท่วมโลกเพิ่มมากขึ้น เมื่อบุตรชายของเขาเกิดมา ความเข้าใจในพระเจ้าของเขา ก็ขยายกว้างขึ้น และการสนทนากับพระองค์ก็เข้มข้นขึ้น (ปฐมกาล 5:21-24)

การอธิษฐานเป็นปัจจัยสำคัญในความสัมพันธ์นั้น ยิ่งงานของเขาหนักหน่วงและเร่งด่วนมากเท่าไร การอธิษฐานของเขาก็ยิ่งสม่ำเสมอและร้อนแรงมากขึ้นเท่านั้น บางครั้งเขาจะปลีกตัวไปยังสถานที่เงียบสงบเพื่อสนทนากับพระเจ้ามากขึ้น อย่างไรก็ตาม เขาก็กลับมาหาผู้คนเสมอเพื่อแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับพระเจ้ากับพวกเขา

พระเจ้าทรงได้ยินเราทั้งในความวุ่นวายของชีวิตประจำวัน และในความเงียบสงบของการปลีกวิเวก ไม่มีที่ใดบนโลกที่พระองค์ไม่สามารถมองเห็นและได้ยินเราได้ เราสามารถแสดงการอธิษฐานของเราด้วยคำพูด (ซึ่งช่วยให้เรามีสมาธิ) หรือเราสามารถทำได้ในความเงียบ (ซึ่งช่วยให้เราแสดงความคิดของเรา) สิ่งสำคัญคืออย่าหยุดสื่อสารกับพระเจ้าในการอธิษฐาน

মিসেস

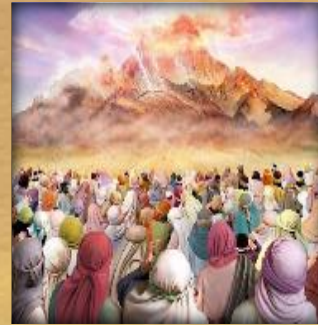
สนทนากับพระเจ้า

“ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่มีผู้เผยพระวจนะคนใดเกิดขึ้นในอิสราเอลเสมอโมเสส ผู้ซึ่งพระยาห์เวห์ทรงรู้จักหน้าต่อหน้า” (ฉธบ. 34:10)

เมื่อชาวอิสราเอลได้ยินเสียงของพระเจ้าตรัสจากภูเขาซีนาย พวกเขาก็ขอร้องพระองค์ว่าอย่าตรัสกับพวกเขาโดยตรงอีก เพราะพวกเขากลัวตายเพราะเสียงของพระองค์ (อพยพ 20:18-19)

แต่สำหรับโมเสสแล้วไม่เป็นเช่นนั้น เขาได้พูดคุยกับพระเจ้าต่อหน้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 34:10) เป็นเวลา 40 ปี (ตั้งแต่มุมไม้ที่ลูกไหม้จนกระทั่งเขาตาย) โมเสสและพระเจ้าได้สนทนากันเป็นการส่วนตัวเป็นประจำ (อพยพ 33:9-11)

พระคัมภีร์บันทึกช่วงเวลา 40 วันหลายช่วงที่พระเจ้าทรงให้คำแนะนำเฉพาะเจาะจงแก่โมเสสเกี่ยวกับการสร้างพลับพลาและทรงสื่อสารกฎหมายต่าง ๆ แก่เขา ในระหว่างการสนทนาเหล่านี้ โมเสสยังได้อธิษฐานวิงวอนเพื่อประชาชนด้วย

เราไม่มีโอกาสได้พูดคุยกับพระเจ้าต่อหน้า แต่การอธิษฐานช่วยเติมเต็มช่องว่างนั้นโดยทำให้เราสามารถสื่อสารกับพระองค์ได้โดยตรง

การอธิษฐานวิงวอน

“พระยาห์เวห์ทรงพระพิโรธอาโรนมาก พระองค์จะทรงทำลายเขาเช่นกัน ในเวลานั้น
ข้าพเจ้าก็อธิษฐานเผื่ออาโรนด้วย” (ฉธบ. 9:20)

การอธิษฐานวิงวอนคือการที่เราอธิษฐานเพื่อคนอื่น (ยากอบ 5:16; มัทธิว 5:44;
1 ทิโมธี 2:1-4)

โมเสสได้อธิษฐานวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อผู้อื่นในหลายโอกาสและด้วยเหตุผลที่
แตกต่างกัน:

สำหรับสมาชิกในครอบครัวของพวกเขา

สำหรับประชาชนทั้งหลาย

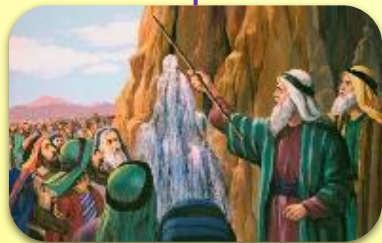
* เพราะบาปของ
อาโรน

(เฉลยธรรม
บัญญัติ 9:20)

* เพราะการบ่นของ
มารีย์

(กันดารวิถี 12:10-13)

* เมื่อพวกเขา
กระหายน้ำ

(อพยพ 15:24-25)

* เมื่อพวกเขาหิว
(กันดารวิถี 11:11-13)

* เมื่อพวกเขา
กระทำบาป

(อพยพ 32:30-32)

อะไรเป็นแรงจูงใจให้โมเสสอธิษฐานเพื่อผู้อื่น?

สิ่งเดียวกันนี้ควรเป็นแรงจูงใจให้เราเช่นกัน: ความรักต่อผู้ที่เราอธิษฐานเพื่อ

“เราควรอธิษฐานภาวนาในครอบครัว และเหนือสิ่งอื่นใด เราต้องไม่ละเลยการอธิษฐานภาวนาในที่ลับ เพราะนี่คือชีวิตของจิตวิญญาณ ซึ่งจิตวิญญาณจะเจริญเติบโตไม่ได้หากละเลยการอธิษฐานภาวนา การอธิษฐานภาวนาในครอบครัวหรือในที่สาธารณะเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ ในความเงียบสงบบ จงเปิดใจให้พระเจ้าได้ทรงพิจารณา การอธิษฐานภาวนาในที่ลับนั้นมีเพียงพระเจ้าผู้ทรงฟังคำอธิษฐานเท่านั้นที่จะได้ยิน ไม่มีผู้ใดอยาก رؤ้อยากเห็นที่จะรับฟังคำวิงวอนเช่นนี้ ในการอธิษฐานภาวนาในที่ลับ จิตวิญญาณจะเป็นอิสระจากอิทธิพลรอบข้าง เป็นอิสระจากความตื่นเต้น ซึ่งจะเข้าถึงพระเจ้าอย่างสงบแต่ด้วยความศรัทธาอย่างแรงกล้า อิทธิพลที่หวานชื่นและยังยืนจะมาจากพระองค์ผู้ทรงเห็นในที่ลับ ผู้ทรงเปิดพระโสตฟังคำอธิษฐานที่เกิดขึ้นจากหัวใจของเรา”